

[Undervisningsministeren.]

ger, der kan fremskaffes i Retning af det, det ærede Medlem ønskede, naturligvis skal blive givet, men jeg vil dog gerne tilføje, at det netop er et Forsøg, der skulde gøres, og et Forsøg bliver ikke noget rigtigt Forsøg, hvis man binder Ministeriet paa alle mulige Omraader; saa tror jeg ikke, der vil blive den tilstrækkelige Frihed til, at man virkelig kan gøre et nyttigt Forsøg. Der er Punkter, som vi kan tale om i Udvalget, og jeg vil ogsaa føje til, at det, der foreslaas, jo er en Bemyndigelseslov for Undervisningsministeren. Jeg har ikke den Tro, at vi kan undgaa at anvende denne Bemyndigelseslov; jeg tror, vi bliver nødt til det for i det hele taget at faa Børnene undervist, men skulde det blive muligt at undgaa det, hvad jeg altsaa ikke tror, saa vil jeg ikke finde det betimeligt at anvende denne Lov; jeg tror, de fleste er noget betænkelige ved den.

Jeg vil gerne svare paa de enkelte direkte Spørgsmaal, der er stillet til mig. Jeg gaar altsaa ikke ind paa alle de mere pædagogiske Betragtninger, der er fremført fra forskellig Side, ikke mindst fra det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft, som jeg i mange Henseender kan være enig med, i andre Henseender er uenig med. Det lader jeg ligge i Dag. De Par Spørgsmaal, der blev rettet til mig, var for det første Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Seminariekommision, for det andet Spørgsmaalet om et nyt Statsseminarium, for det tredje spurgte det ærede Medlem Hr. Erik Appel, om Forskolelærerindernes Løn- og Pensionsforhold var tilfredsstillende.

Med Hensyn til det første, Nedsættelse af en Seminariekommision, vil jeg gerne sige aabent, at jeg har overvejet dette Spørgsmaal meget. Jeg er ikke ganske enig med det ærede Medlem Hr. Aidt i, at Tiden til det netop er inde nu. Jeg vil være noget bange for, at vi i hele den vanskelige Situation, vi staar i, hele den paa mange Maader uafklarede Situation netop paa Skolens Omraade skal komme af Sted noget lignende, som vi kom af Sted i 1930'erne, da man gennemførte Seminarieloven først og Folkeskoleloven bagefter, og der altsaa ganske faa Aar efter Seminarielovens Gennemførelse rejste sig Krav om en Ændring af den paa Grund af Folkeskolelovens Gennemførelse. Jeg vil tro, at det ikke haster saa voldsomt

med Seminariekommisionen; under de nuværende, som jeg synes uafklarede Forhold og med alle de Stridsspørgsmaal, der er fremme angaaende Skolen — tænk paa Spørgsmaalet om Deling af Folkeskolen eller Ikke-Deling, om Ophævelse af Eksamensmellemskolen o. s. v. —, synes jeg ikke, der er saa forfærdelig meget, der opfordrer til lige i Øjeblikket at nedsætte en Seminariekommision. Men skulde jeg blive siddende paa den Plads, hvor jeg sidder, saa forfærdelig længe, vilde jeg tro, at jeg vil fremkomme med Forslag om en Seminariekommision.

Det andet Spørgsmaal var Spørgsmaalet om et Statsseminarium i København. Derpaa svarede jeg i Gaar og har ogsaa tidligere udtalt mig om det i min Fremsættelsestale: at jeg ikke agter at fremkomme med Forslag om et nyt Stasseminarium, saa længe de nuværende Seminariers Kapacitet ikke er fuldt udnyttet. Det synes jeg vilde være urimeligt under de Vanskeligheder, vi har. Men dermed har jeg ikke afvist Tanken principielt. Det er muligt, at vi bliver nødt til at oprette et nyt Statsseminarium, og Striden om, hvor det saa skal ligge, kan det være tidligt nok at tage op paa det Tidspunkt, da Spørgsmaalet bliver aktuelt.

Jeg vil gerne her indskyde den Bemærkning, at der er en Udvej til Afhjælpning af Lærermangelen, som egentlig ikke har været nævnt her i Dag, og som maaske er en af de mest effektive, vi har, nemlig om det var muligt for en Del af de bestaaende Seminarier at oprette Dobbeltklasser. Jeg indrømmer, at det varer 4 Aar, inden der kommer noget Resultat deraf; i Mellemtiden skulde vi saa kunne komme til Hjælp paa andre Maader, dels ved Nedsættelse af Førsteklassernes Timetal, hvad der betyder en øjeblikkelig Lindring — det betyder ikke noget i det lange Løb, men det betyder noget det første Par Aar —, og dels ved en hurtigere Uddannelse af Lærere gennem Studentereksamen. Men ellers vil Oprettelsen af Dobbeltklasser betyde ganske overordentlig meget i Retning af at bøde paa Lærermangelen. Dobbeltklasser ved blot 4 Seminarier svarer til, at man oprettede et helt nyt Statsseminarium. Det vil endda gaa meget hurtigere, og Dobbeltklasserne har den store Fordel, at man kan afvikle dem ganske roligt igen, det sker der ikke